

Bij de dienst van 11 september

Startzondag

thema van deze dienst *'Deel je leven'*.

Het is het thema van de startzondag, voor het komende seizoen, ons aangereikt door de landelijke kerk. 'We delen ons leven met velen. Met gezin, met vrienden, met collega's, met gemeenteleden. We gaan relaties aan en verbinden ons met mensen, binnen maar zeker ook buiten de kerk. We verbinden ons met de gemeenschap om ons heen. Je leven delen begint klein. In het leven van alledag, thuis in het gezin, op het werk met collega's.

Maar we delen ons leven ook in de kerk, waar de generaties in gesprek gaan over hun ideeën en vragen, over hun leven en geloof. En buiten de kerk, met de mensen die op ons pad komen. We delen in vreugde en in verdriet. We delen in twijfel en in geloof. We delen met mensen die we zelf uitzoeken maar ook met mensen die we niet zelf uitzoeken maar ons nodig hebben.'

Een mooi thema, laat dat om te beginnen gezegd zijn. Maar tegelijkertijd blijft het nietszeggend als het niet nader wordt ingevuld. Want zegt dit thema iets over de stand van zaken, over hoe wij ons leven met velen en in een veelheid van situaties delen? Of zou er een uitroepteken achter staan: deel je leven!

Is het ook een oproep om je leven te delen?

En met wie?

We lezen deze zondag Exodus 32: 7-14 en Lucas 15: 1-10.

In het evangeliëgedeelte worden twee gelijkenissen, de gelijkenis van het verloren schaap en van de verloren penning verteld. Een derde de gelijkenis van de verloren zoon hoort daar nog bij (vs.11-32).

Met wie delen we ons leven? Met allen die ons lief zijn, met ons familie, onze burens, omdat we blij zijn dat onze taak er op zit, de werkdag en -week ten einde is, het schaap en het muntstuk gevonden zijn?

Of gaat het om de vreugde dat iemand die klem zat, iemand die tussen wal en schip, in de goot was geraakt, weer een nieuwe kans krijgt?

Deel je je leven en met wie? Bepaal je zelf met wie je je leven deelt? 'Het is mijn leven!' Of stel je je open voor een ander, de Ander.

En God? Modelleren we God ook zo het uit komt, delen we ons leven met de God die wij ons wensen en voorstellen? Daarom lezen we Exodus 32:7-14.

Het zijn vele uitdagende vragen waarmee we het seizoen beginnen.

Aan de dienst werkt de cantorij mee.

Uit de gemeente

De heer A. Baauw is na een verblijf van ruim twee jaar in ziekenhuizen en zorginstellingen sinds maandag 29 augustus weer thuis. Wij zijn blij met hem dat hij weer naar huis kon terugkeren.

Dhr. J. van der Caaij onderging een zware operatie in het Erasmus MC. Heel langzaam gaat het vooruit. Medeleven wordt door hem op prijs gesteld en kan via het adres: Straatweg 89b, 3054 AB in Rotterdam.

Ds. Guus A.V. Fröberg en Pastor Marja Griffioen

Bedankt

Wij willen iedereen vriendelijk bedanken voor de gelukwensen en kaarten, die wij voor ons 50 jarig huwelijk mochten ontvangen.

Hartelijke groet,

Kees en Cobi Brouwer

Felicities

1.

We feliciteren de wijkgemeente Centrum-West met het aannemen van beroep door ds. Nico Paap.

Wij wensen hen een gezegende relatie toe.

2.

Wij feliciteren diaconaal consulent Rob van Herwaarden met zijn 25 jarig jubileum, wensen hem een feestelijke jubileumdag op vrijdag 16 september en nog vele arbeidzame en vruchtbare jaren in Vlaardingen toe.

Activiteitenboekje 2016-2017

De nieuwe activiteitenboekje van Ambacht-Oost wordt deze dagen weer rondgebracht. Al de activiteiten die gepland zijn staan er in. De catechese, Provider, de koren en de cantorij, de kringen en leerhuizen: over de passie bij Marcus en Tobit, over Luther en het kerkelijk jaar.

In en rond de Bethelkerk gebeurt weer veel en er wordt weer veel aangeboden. Het gehele activiteitenboekje staat overigens op de website. Dus kwijt bent het nooit.

Zie voor het laatste nieuws: de website www.ambachtoost.nl of de facebookpagina: www.facebook.com/BethelkerkVld of twitter @BethelkerkVld

ACTIVITEITENOVERZICHT

Berichten kunt u sturen naar

de scriba Irene van Katwijk: scriba@ambachtoost.nl of
ds. Guus A.V. Fröberg: redactie@ambachtoost.nl

Zaterdag 10 september

Oud papier Verploegh Chasséplein 09.00-12.00 uur
BBQ 16.30 uur

Zondag 11 september

Startzondag 10.00 uur

Voor zondag 11 september en daarna

- 15 jaar na Nine Eleven -

Ground Zero

Waar de wolken van stof zijn verdwenen,
waar het vuur van de haat is geblust,
daar smeult nog een rest van de bittere pijn.
De doden die zomaar verdwenen zijn,
ze vinden hier rust en stilte.

Ground Zero, New York. Oude beelden
- die torens, dat vliegtuig, die brand...
Al zo veel jaar verder. Je raakt ze niet kwijt.
Die beelden, ze sloegen een gat in de tijd.,
ze staan op je netvlies gebrand.

Waar regels niet langer gelden,
waar het leven van mensen niet telt,
daar wordt het een chaos, een draaikolk van pijn,
van stuurloze krachten – om bang voor te zijn.
Daar klinkt slechts de roep om geweld.

Maar de puinhoop van toen is verdwenen.
Er gaapt nu een leegte, een gat.
En het wolkendek breekt. De plannen zijn rond.
Wat aarzelend komt er iets nieuws van de grond.
Er land een duif in de stad.

*Greet Brokerhof-van der Waa
(Uit 'Jaarringen' 2009)*

Guus A.V. Fröberg

MEDIATIEF MOMENT

Gelukkig de mens die
vreugde vindt in de wet van de HEER
en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.
Hij zal zijn als een boom,
geplant aan stromend water.
Op tijd draagt hij vrucht,
zijn bladeren verdorren niet.
Alles wat hij doet komt tot bloei.

Psalm 1:1-3 (N.B.V.)

Geworteld

Deze overdenking werd mij ingegeven door het lezen van het boekje 'Standvastig' van de hoogleraar psychologie, Svend Brinkmann.
In het dagblad **TROUW** stond een paar weken geleden een interview met hem.

Alles gaat tegenwoordig sneller en sneller en we voelen constant druk om ons maar te blijven ontwikkelen. We leven in een acceleratiecultuur. Alles moet steeds sneller. Als individu moet je bijblijven. Maar in een cultuur waarin de snelheid voortdurend wordt opgevoerd, wordt het steeds moeilijker om bij te blijven. Snelheid, versnellen lijkt een doel op zich geworden.

Dit leidt tot algemene vervreemding van onze activiteiten, we hebben nauwelijks tijd om na te denken over het wat en waarom van ons doen en hebben voortdurend gevoel van tijdgebrek. We moeten blijven, meer doen en raken buiten adem. We proberen zoveel mogelijk in ons relatief korte leven te proppen.

In een zich steeds versnellende cultuur heb je *voeten* in plaats van *wortels* nodig. Je bent mobiel en kunt overal heel snellen om alle doelen, alle aandachtsvelden te bereiken. Dit geldt voor zowel werk als vrije tijd, als opvoeding.

Anders gezegd: het leven is leren en ontwikkelen, meer uit jezelf halen. Je doel bereiken en een nieuw doel stellen.

Heb je daarentegen *wortels*, dan sta je stil en ben je volgroeid. Maar stilstand is in deze accelererende cultuur achteruitgang.

Terwijl geworteld zijn van oudsher een positieve klank had. Je bent geworteld, je bent stevig verbonden met familie en kinderen, vrienden, werk, idealen, woon en/of werkplek en religie. Je wordt gevoed door je wortels, je kunt een stootje hebben. Ben je daarmee onbewogen en star?

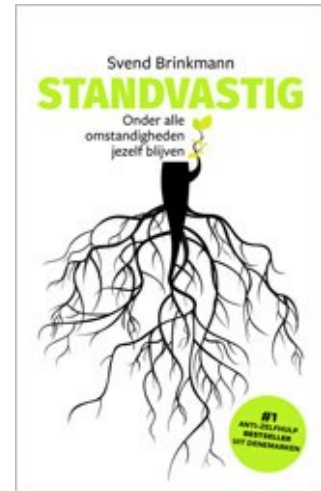
Kijk naar de bomen in de wind, hoe ze meegaan, meebuigen en weer teugkomen. Ze kunnen een flinke storm doorstaan.

Svend Brinkmann vertelt je hoe je kunt samenwerken met anderen én toch volledig jezelf kunt zijn, door gewoon af en toe nee te zeggen en bovenal stevig in je schoenen te staan.

Tot slot een citaat uit het interview

Wat is uw tegengif?

"We zullen onszelf moeten heroriënteren op nieuwe bronnen die ons stabiliteit en betekenis geven in ons leven. Volgens mij vinden we stabiliteit door radicaal te breken met onze afhankelijkheid van ontwikkeling en therapie, en gewoon eens stil te staan. Betekenis vinden we juist buiten onszelf: in onze relaties met anderen en de gemeenschap waartoe we behoren. Mijn tegengif bestaat uit de suggestie dat het wellicht meer zin geeft om eens te reflecteren op de vraag hoe je een goed en fatsoenlijk mens kunt worden, toegewijd aan het welzijn van anderen en de wereld om je heen, dan om je te concentreren op je eigen persoonlijke ontwikkeling en succes."

En de kerk en het geloven?

Ik denk dat dit boekje ook de gelovige mens een spiegel voorhoudt.

Het is geweldig dat de geloofsgemeenschappen steeds *meer* in de wereld staan en niet wereldvreemd zijn. Maar: ook in de kerken lijken 'voeten' een populairder beeld dan 'wortels' te zijn.

Ook wij lijken in de ban van het accelereren, het steeds nieuwere en andere te raken. Ook de kerk lijkt in de greep van het missionaire denken. Dat zou goed zijn als missionair betekent het Evangelie in woord en daad vertalen naar de wereld maar heel vaak betekent het niet meer dan: het moet anders, we moeten vernieuwen. Daarbij vindt dan vaak een *radicale* ontworteling plaats, die noodzaakt tot steeds nieuwere, krachtigere reliprikkels en -bubbels.

Daarmee zijn we ver verwijderd geraakt psalm 1.

Het moet allemaal wat kort door de bocht gezegd worden.

Graag zou ik er met anderen een boom over opzetten.

Laat weten of je nog tijd, rust en nieuwsgierigheid hebt om dit boekje te lezen en dan spreken we een avond af.

Ds. Guus A.V. Fröberg